

పరమానందయ్య శిష్యుల కథ

—: కథాసంగ్రహము :—

శ్రీకైలాసమున నొకనాడు పార్వతి నిజమైన భక్తుడెవరని పరమశివుని విశ్చిస్తుంది. సదాశివుడు భూలోకంలోనున్న విషయలోలుడు మధుపాన ముత్తుడు అయిన నందివర్ధన మహారాజును చూపుతాడు.

నందివర్ధనుడు రంజని యను రాజనర్తకితో సరస స్వల్పపాత తేలు ఖంటాడు. రాజగురువు పరమానందయ్య వచ్చిన వార్త తెలిసి రాజు చికాకు పడతాడు. రాజమందిరంలో అలాంటి అంతరాయాలు సహజమని, తన మందిరానికి విచ్చేయమని రంజని మహారాజుని ఆహ్వానిస్తుంది. మహారాజు తేనంటాడు.

విషయలోలుడై మహారాజు శివపూజనైతం విస్మరించినట్లు మంత్రులందరినీ పరమానందయ్య మహారాజును త్రిసంధ్యలయందు శివపూజ చేయమని కోరుతాడు. మహారాజు అంగీకరిస్తాడు.

నాటిరాత్రి రంజని యింట యిష్టపభోగాల తేలిన మహారాజు మేను బరచి నిద్రించి మరునాటి యుదయమున దేవాలయములందలి పూజా మంత్రాలతో మేలుకుంటాడు— కాలాతీతం కాకుండా శివపూజ చెయ్యమని శివలింగంకోసం గాలిస్తాడు ఆవేదనతో. అతని కంటికి రంజని స్తనము శివలింగముగా గోచరించగా భక్తితో పూజిస్తాడు (ఇదే తణుకు తాలూకా లోని ఆచంటేశ్వర స్థల మాహాత్మ్యము).

ఈ పూజ చూచిన పార్వతి అసహ్యించుకొనగా, అదే నిజమైన భక్తి అని భక్తులందరూ తమ బిడ్డలని, వారిని సరిదిద్దవలసిన బాధ్యత తమదేనని పరమశివుడు నచ్చజెప్పుతాడు— “అలాంటి నీచుణ్ణి ఎవరు సరిదిద్దగల”రని పార్వతి ప్రశ్నిస్తుంది. “అదుగో! గంధర్వ రాజకన్య చిత్రలేఖ” అని పరమేశ్వరుడు వంటాడు. చిత్రలేఖ చెలులతో ప్రవేశించి అలవాటుమేరకు గిరిజాశంకరుల ముందు భక్తితో నృత్యం చేస్తుంది. పరమేశ్వరు డామె కొక రుద్రాక్షమణిను బహూకరించి తన సన్నిధానానికి వచ్చినపుడు సర్వదా ధరించు ఖంటాడు.

చిత్రలేఖ
త సుందర
ద్రాక్షమా
శిష్యులు స
లేఖ కోపంత
రుణకేశుడూ
కోమలక న
వసంపర్కం
సు. చిత్ర
నానికి చెలుల
స్వరూపుడై
లు పరమాన
మంత్ర
పన్ని వేట
లతో పోరి
కి చిత్రలేఖ
ని ధరించిన
కైలాసాని
కోకానికి వ
ం ధరించి
కుత్సించిన
ంలో ఉన్న
స్మృతి వి
స్తాడు పరమ
తాకి దైవ
నవసంపర్కం
మని, పరమ
దేవి స్తానంట
డుతాడు.

చిత్రలేఖ రుద్రాక్షమాలతో తనలోకానికి వెళ్లుతూ భూలోకంలోని
త సుందర ప్రదేశాన్ని చూస్తుంది. చెలులతో పాటు అక్కడకు
రుద్రాక్షమాలను భద్రపరచి జలక్రీడలాడ సాగిస్తుంది. ఆరుణకేశముని
శిష్యులు సమిధలు, దర్భలు సమకూర్చుటకై వచ్చి వీరిని చూస్తారు.
లేఖ కోపంతో వారిని బుద్ధిహీనులు కండని శపిస్తుంది— అదే సమయా
రుణకేశుడూ వస్తాడు. అకారణంగా తన శిష్యులను శపించిన చిత్ర
లేఖ “మరొక సారి భూలోకానికి వచ్చి దర్శనంచేతగాని, స్పర్శనంచేతగాని
వనంపర్కం : లిగించుకుంటే నీ దైవత్వం కోల్పోతా” వని హెచ్చ
కు. చిత్రలేఖ ఆ సంఘటనతో రుద్రాక్షమాల మరచిపోయి గంధర్వ
గానికి చెలులతో వెళ్లిపోతుంది. అరుణకేశుడు తన శిష్యులను పరమ
స్వరూపుడైన పరమానందయ్య పంచ జీరమంటాడు. బుద్ధిహీనులైన
శిష్యులు పరమానందయ్యను ఆశ్రయిస్తారు.

మంత్రి దొంగలనాయకునితో మహారాజును తుదముట్టించడానికై
ప్రసన్ని వేట నెపంతో రాజును అరణ్యానికి తీసుకొనిపోతాడు. రాజు
లోతో పోరి దప్పిక తీర్చుకొనుటకై జలాశయం దగ్గరకు వస్తాడు.
చిత్రలేఖ విడిచిపోయిన రుద్రాక్షమాల దొరుకుతుంది. రాజు
ని ధరించిన నాటినుండి కలలో చిత్రలేఖ కనిపిస్తూ ఉంటుంది.

కైలాసానికి వెళ్లుతున్న చిత్రలేఖకు రుద్రాక్షమాల గుర్తుకు వచ్చి
లోకానికి వస్తుంది. రాజు మెడలో ఉన్న రుద్రాక్షమాలకై పాము
ని ధరించి రాజమందిరంలో ప్రవేశిస్తుంది. ఆమాలను తీసుకొనుటకై
కుత్సించిన చిత్రలేఖను రాజు పట్టుకుంటాడు : ద్రలో — పాము
లో ఉన్న చిత్రలేఖ మానవకన్యగా మారిపోతుంది.

స్మృతి విహీనయైన చిత్రలేఖకు మహారాజు వద్దనున్న రుద్రాక్షమాల
స్తాడు పరమానందయ్య. వెంటనే చిత్రలేఖకు పూర్వస్మృతి వస్తుంది.
తాకి దైవత్వం పొందుచేకాడని మహారాజును హెచ్చిస్తుంది. తనకు
వనంపర్కం వద్దని పరమేశ్వరపూజ చేయమంటానని మంత్రోపదేశం
పొందుని, పరమానందయ్యను ప్రార్థిస్తుంది. పరమానందయ్య పంచాక్షరి
దేశి స్తానంటాడు. ఆపెను వివాహమాడ నెంచిన మహారాజు నిరాశ
మృతాడు.

పరమానందయ్య శిష్యులు శాఖ గిస్తులైన మహాపురుషులు గనుక వారు చేసిన తెలివైన తక్కువ పనులన్నీ లోకోపకారముగా మారుతుంటవి.

చిత్రలేఖపై విరహంతో రాజు రంజనిని విస్మరిస్తాడు. రంజని ఈర్ష్యతో చిత్రలేఖను తరిమివేయుటకై అంతఃపుర దాసి చతురికను నియోగిస్తుంది. చతురిక రాజుపై చిత్రలేఖకు ద్వేషం కలిగిస్తుంటుంది. మహారాజుపై గల ద్వేషంతో చిత్రలేఖ అతని ప్రవర్తనలను విమర్శిస్తూ వుంటే రాజు క్రమంగా సన్మార్గవర్తను డౌతుంటాడు.

ప్రజలను దొంగలబాధనుండి రక్షించుటకై రాజు బ్రాహ్మణవేషంతో దొంగలను పట్టుకొనుటకై బయలుదేరుతాడు. ఈ అవకాశము చూచుకొని చతురిక చిత్రలేఖను అరణ్యాలు పట్టిస్తుంది. చిత్రలేఖ దొంగలనాయకునికి దొరుకుతుంది. అతడు ఆమెను వివాహం చేసుకోదలచుకుంటాడు. మహారాజు పురోహితుడై దొంగలను చేరి దొంగలనాయకుని సంహరించి చిత్రలేఖను రక్షించి తిరిగి తన మందిరానికి తీసుకొని వస్తాడు.

దుర్మార్గుడైన మంత్రి రహస్యంగా రంజనిని కలుసుకొని రాణిని చేస్తానని యాశ చూపి రాజు నుద్రిక సంగ్రహించమంటాడు. మంత్రి కుయుక్తిని గ్రహించదలచిన రంజని ఒప్పుకుంటుంది. శిష్యుల తెలివితక్కువ పనులవల్ల రంజని యింటిలో మహారాజునకు మంత్రి చిక్కుతాడు.

చిత్రలేఖకు రాజుపై అనురాగం ప్రబలుతుంది. మహారాజు సంతోషిస్తాడు. పరమానందయ్య పంచాక్షరీ వ్రత మాహాత్మ్యం చిత్రలేఖకు తెల్పగా ఆమె ఆ వ్రతాచరణకు మొదలు పెడుతుంది.

చెరసాలనుండి తప్పించుకొనిన మంత్రి దొంగలను కూర్చుకొని మహారాజును చంపుటకై కోటలోనికి ప్రవేశిస్తాడు. గురుకుమార్తె వివాహము విఘ్నం చేసిన పరమానందయ్య శిష్యులూ కోటలోనికి జొరపడతారు.

* మంత్రి మహారాజును చంపుతాడా ?

* శిష్యులు అలాగే బుద్ధిహీనులై వుండిపోతారా ?

* చిత్రలేఖ ఏమాతుంది ?

• ఈ ప్రశ్నలకు వెండితెర సమాధాన మిస్తుంది !

పాటలు - పద్యాలు

1 పాట

రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం
పాడినవారు : సర్వశ్రీ పట్టాభి,
రఘురాం, భద్రం, బాబు,
గోపాలరావు, శ్రీమతులు
సరోజిని, విజయలక్ష్మి,
హైమవతి, కుమారి.

ప్రమథగణాలు - భక్తులు

ఓం నమశ్శివాయ - నమశ్శివాయ - నమో నమస్తే
శంభో శంకర జగత్కారణ - సకల సురాసుర సేవితచరణా
గంభీరాంభోధర కభరీభర - కాలకంఠ భవసాగర తరణా ॥ఓం॥
పాహి పాహి పార్వతీమనోహర - అహిభూషణ ఐశ్వర్యప్రదాతా
మహాదేవ కైలాసనివాసా - చంద్రమాళి మదనారి సదాశివ ॥ఓం॥
పరమపురుష జగదీశ వరాత్పర - భక్తజనావన పరమపావన
కరుణాన్విత గంగాధర శ్రీకర - దురితమూర పరమాత్మ నిరంజన
॥ఓం॥

2 పాట

రచన : శ్రీశ్రీ పాడినది : శ్రీమతి జానకి

ఇదిగో వచ్చితి రతిరాజా - మమచే తెచ్చితి మహారాజా!
అందజాలితి నీ అనురాగం - అంతులేనిదీ నా ఆనందం
లలితములైన లతల విధాన - కలసిపోదమా కలకాలం ॥ఇదిగో॥
మగువ పెదవిలో మధురమరందం - చెలియకనులలో
ప్రణయతరంగం
వెల్లువలైన ఈ సమయాన - అనుభవింపుమో ఈ అందం ॥ ఇదిగో॥

శ్లోకం 3

పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల
శంకరస్య చరితావధామృతం-
చంద్రశేఖర గుణానుకీర్తనం
నీలకంఠ తప పాదసేవనం
సంభవంతు మమ జన్మజన్మనీ

శ్లోకం 4

పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల

వందే శంభు ముమాపతిం సురగురుం, వందే జగత్కారణం
వందే పన్నగభూషణం మృగధరం, వందే పక్షానాం పతిం
వందే సూర్యశశాంక వహ్నినయనం, వందే ముకుందప్రియం
వందే భక్తజనాశ్రయంధ వరదం, వందే శివం శంకరం.

పాట 5

రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం

పాడినవారు : శ్రీ ఘంటసాల, శ్రీమతి జానకి.

తంజని : ఎనలేని ఆనంద మీశేయి - మనకింక రాదోదు యీహాయి॥

మురిపించనా? ప్రేమకురిపించనా? నా కౌగిటలో మిమ్ము

కరగించనా?

రాజు : మురిపించి నీప్రేమ కురిపించినా పరవశమే ఈమేను

మరచేపోనా

॥ఎనలేని॥

తంజని : శ్రీరామకృష్ణ తరంగిణి శ్రేణించి - ఉయ్యాల లాగించి

లాటించనా

రాజు : కనువోయికే విందు వీయందము, ప్రేమానురాగాలె

ఈ బందము

॥ఎనలేని॥

పద్యం 6

రచన : శ్రీసదాశివబ్రహ్మం

పాడినది : శ్రీఘంటసాల

ఉ. అక్కట కన్నుగానక
మదాంధుడనై ప్రియు
రాలి యింటితో
ఊక్తి, శైవపూజ
యెటు సేయుదు వేళ
యతిక్రమించె నిం

దెక్కడ గానరాదు పరవేశ్వరలింగముబోలు రాయో, వే

రొక్క స్వరూపమో? తదకయు క్తమెయైన నికెట్లు లీశ్వరా :

7 పాట రచన: సదాశివబ్రహ్మం. పాడినది: శ్రీమతి సుశీల

చిత్రలేఖ : ఓ మహదేవ నీ పదసేవా - భవతరణానికి నావా

॥ ఓ మహదేవ ॥

పన్నగహారా పార్వతీరమణ - నిన్నె స్మరింతును నిటలనయన

ఎన్నగనొనా ఎవ్వరికై నా-హరహర నీమహిమా ॥ ఓ మహదేవ ॥

శోకముతోనే మానిసినై ఈలోకములోనా నే మనగలనా

నాకిది శిక్ష? లేక పక్షి? నను కరుణింపవదేలా ॥ ఓ మహదేవ ॥

8 పద్యం రచన: శ్రీసదాశివబ్రహ్మం. పాడినది: శ్రీమతి సుశీల

భా. తరువుల జాత్రయించిన లతావళి పువ్వుల నవ్వులొప్పుగా

పురుషుల కొగిలించుకొని ముద్దిడబోయెడి కాంతలట్లు నుం

బరిహసమాడు నెచ్చెలులభంగి వనప్రియ కీరళారికో

త్కరములు కేరుచున్ మధురగాన మొనర్చుట చూడవే చెలీ

9 పాట రచన: శ్రీనారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : శ్రీఘంక సాల

శ్రీమతి సుశీల

రాజు : నాలోని రాగమీదే నడయాడు
తీగవీదే

పవళించె లోన బంగారు వీణ-
పలికించ నీవు రావె॥

శ్రీమతి : నెలరాజువై న నీవే, చెలికాడవై న నీవే
చిరునవ్వులోన తొలిచూపులోన, కరగించివేసినావే॥

రాజు : నీనీడ సోకగానే, నీమేను తాకగానే
మరులేవా వీడె మనపేమొ పూచె, విరివాన లోన కురిసేనే
॥నెలరాజు॥

శ్రీమతి : నీచేయి విడువలేను, ఈహాయి మరువలేను
కనరాని వింత ఈపులకరింత, నను నిలువనీయదేమోయీ
॥నాలోని॥

పాట రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం
పాడినవారు : శ్రీమతులు పి. లీల, కోమల.

రాని : వనిత తనంతట తానే వలచిన - ఇంత నిరాదరణా
భూరమణ ॥వనిత॥

నిన్నే వలచిన చినదానా, నీవే గతియని నమ్మినదానా
ఉన్నపాటున యెవము చేసిన, నేనిపుడేమోదానా
తాలన జేసిరి మీప్రియురాలని, ఇంతలోనె గొంతు
కోయదగునా

నేరనిదానను అన్నెండెరుగ, నన్నెందులకు మన్నింపరిక
॥వనిత॥

చిత్రలేఖ : ఎంతమంది ప్రజ
ఏమైపోయిన ఇం
తృణకరణ భూరమం

రంజని : ససానీ దానిసా దానిసా
నినీదా మాదనీ మాదా
సాదా నీమా దాగ
ననిదమగన - దనిసా
దనిసా దనిసా

॥వనిత తనంతట॥

చిత్రలేఖ : ననిదమగన దనినమా
గననిదమగ సగమనిద
సనిగగన సనిదమదః
సాసాసా

సనిదమదని సాసాసా సనిదమదని సాసాసా

॥ఎంతమంది ప్రజ ఏమైపోయిన॥

రంజని : దనిసగమదనిసమా గననిదమాననిసదా నిదనిమాసనిదమగః
గమదనిసా ॥వనిత॥

చిత్రలేఖ : సససస సనిదమగననీ నినినిని నిదమగననిదా
గస మగ దమ నిద సనిదమదనిసా ॥ఎంత॥

రంజని : సదద నిమమ దగగ మనస గమదనిసా
॥వనిత తనంతట॥

చిత్రలేఖ : గస మగ దమ నిద సనిదమ గమదనిసా
॥ఎంతమంది ప్రజ॥

రంజని : సనిదనిసా
గగసా
దదమా

చిత్రలేఖ : మగసగమా
మమగా
నినిదా

ఇద్దరు : సనిదమగనని దనిసగమదనిసా

11 పద్యం

రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం

పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల్యం

నవనవోజ్వలమగు యౌవనంబు నీదు
మధుర మధురాతి మధుర సంపన్నమైన
మందహాసాంచిత ముఖారవింద మరయ
నెవ్వ డున్నాది గాకుండు నిందువదన

కానివరేణ్యు శా
నికి రాజీనె స
న సురక్షితం

12 పాట

రచన : శ్రీ కొసరాజు రాఘవయ్యచౌదరి

పాడినవారు : సర్వశ్రీ రాఘవులు, పితాపురం

నాగేశ్వరరావు; అప్పారావు, కృష్ణమూర్తి, భద్రం

శిష్యులు : పరమగురుడు చెప్పినవాడు పెద్దమనిషి కాదురా
పెద్దమనిషి అంటేనే బుద్ధులన్నీ వేరురా
గుట్టుగ వెనకాల జేరి గోతులు తీసేవాడు
తిన్నగ రాత్రిళ్లు వచ్చి కన్నం వేసేవాడు
మాటలేమీ లేకుండా మూటలు గట్టేవాడు
పెద్దమనిషి వాడేరా కొద్దిమనిషి కాదురా
దొంగ అంటే ఎవరురా? దొంగడు అనవలెనురా
డు ము వు లు చెప్పరా - వ్యాకరణం గొప్పరా
దొంగవాడ్ని దొరలాగా గౌరవించే దెట్లురా
తధికిణతక తకదోం అని వీపు చిటగొటరా
కళాంగుతకతతోం తళాంగుతకతతోం
తళాంగుతోం తళాంగుతోం తోం తోం
పదపదపద పద సరిగా - మనముచేయువది సరిగా
శరిసరిగా రిగరిగపా సరిసరిగా రిగరిగపా గపగపదా పదపదసా
కచటతప గజడదబ - పచ్చడిబద్దలురా
నీకేం తెలుసును పోరా - నిమ్మకాయ పులుసురా
దబ్బికాయ పులుసురా

మనీ మదన రా
టి తొలిప్రేమ
రపిస నీసరాగా
రామును కనకున

॥పరమ॥

మైనా జగంబేమ

॥పరమ॥

గురువుగారి కేమి తెలుసు గుమ్మడికాయ పులుసురా ॥పరమ॥

శాశివబ్రహ్మం
శ్రీఘంటసాల్యం

11

రచన : శ్రీసదాశివబ్రహ్మం
పాడినది: శ్రీమతి సుశీల

కొనివరేణ్యు శాపమున మానవినైనను రాజు దక్కె: భూ
నికి రాజీనై సకల సౌఖ్యము లందక బుద్ధిమాలి గ
న్వన సురక్షితంబయిన రాజగృహంబు పరిత్యజించి యీ
సువయ్యచాద్యోనునిచేత జిక్కితి మహేశ్వర: నా కొక దిక్కు చూపవే.

లు, పితాపురం

గార్తి, భద్రం

రా

రచన : శ్రీ సముద్రాల రాఘవాచార్యులు
పాడినది : శ్రీమతి పి. తీల

మిని మదన రారా - నీ కరుణ కోరి పిలిచేరా ||కామిని||

టి తొలిప్రేమ మురిపాల తేల - నాదు జతజేరి లాలించువేళ

రపిన నీసరాగాలన్నీ - నీటిపై వ్రాతలేనా ||కామిని||

రామును కనకున్న మనలేనిస్వామీ, ప్రేమను విడనాడి

పెడమోము లేమి

||పరమ||

మైనా జగంబేమన్నా - నీకై జీవించుదానా

||కామిని||

మరా

మరా

||పరమ||

మరిగా

గపదా పడపడసా

మరా

మరా

||పరమ||

కాంతి ప్రెస్, విజయవాడ-2.

యన్ . టి. రామా రావు, పద్మశ్రీ వి. నాగయ్య,
 కె. ఆర్ . విజయ, యల్ విజయలక్ష్మి, ముక్కామల,
 పద్మనాభం, రాజబాబు, అల్లు రామలింగయ్య.
 సారథి, చంద్రమౌళి, సత్యం, రామచంద్రరావు,
 గెస్టు: శోభనబాబు, కె సత్యనారాయణ, ఛాయాదేవి

సాంకేతికనిపుణులు

కథ, మాటలు, పద్యములు	- భారతీతీర్థ, శతావధాని శ్రీ వెంపటి సదాశివబ్రహ్మ .
పాటలు	- సర్వశ్రీ సదాశివబ్రహ్మ , సముద్రాల రాఘవాచార్య, కొంగి జు. శ్రీశ్రీ సి. నారాయణరెడ్డి.
సంగీతము	- శ్రీ ఘంటసాల వేంకటేశ్వరరావు.
కళ	- శ్రీ వాలి
కూర్పు	- శ్రీ బి. గోపాలరావు
నృత్యం	- శ్రీ వెంపటి సత్యం
ఛాయాగ్రహణ దర్శకత్వం	- శ్రీ సి. నాగేశ్వరరావు
శబ్దగ్రహణం	- శ్రీ జె. సూర్యనారాయణ
దుస్తులు	- శ్రీ బి. నారాయణమూర్తి.
స్టెల్స్	- శ్రీ డి. రాధాకృష్ణమూర్తి.
	(మాతా స్టూడియో)
నెట్టు	- శ్రీ యస్. గోవిందస్వామి
పబ్లిసిటీ	- శ్రీ కేతా
ప్రెస్ పబ్లిసిటీ	- శ్రీ శ్రీకృష్ణ
స్టూడియో	- వీనస్
ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్	- శ్రీ వి. రామారావు,
శ్రీ సిహెచ్. నారాయణ

సహాయకులు :

దర్శకత్వం	- శ్రీ కవల బాలసుబ్రహ్మణ్య
రచన, దర్శకత్వం	- శ్రీ బి. యల్. యన్. ఆచార్య
నిర్మాణ నిర్వహణ	- శ్రీ చిట్టూరి గాంధీ